

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.120/2007/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2008. évi március hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A nevelése alatt álló személy sérelmére elkövetett szemérem elleni erőszak büntette miatt **vádlott** ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2007. november hó 15. napján kihirdetett B.944/2006/9. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által 2007. november hó 15. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

A Veszprém Megyei Bíróság Veszprémben, 2007. január 11., június 14., november 15. napján tartott tárgyalások alapján hozott és 2007. november hó 15. napján kihirdetett B.944/2006/9. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki nevelése alatt álló személy sérelmére folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntetében, valamint felügyelete alatt álló személy sérelmére folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntetében. Ezért halmazati büntetésül 6 év fegyházbüntetésre, mint főbüntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Veszprémi Városi Bíróság 9.B.1102/2002/8. számú ítéletével kiszabott 10 hónapi, felfüggesztett fogházbüntetés utólagos végrehajtását. A vádlott szülői felügyeleti jogát **gyk.sértett** gyermeke vonatkozásában megszüntette. Rendelkezett az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet ellen az ügyész súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés tartamának felemelése végett jelentett be fellebbezést.

A vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.338/2007/3-I. számú átiratában a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását. A tényállást megalapozottnak, a bűnösség megállapítását, és a cselekmények jogi minősítését törvényesnek tartotta, de a bűncselekmény tárgyi súlyának ártértékelésével a kiszabott fő és mellékbüntetés tartamának felemelését, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési eljárás nyilvános ülésén vádlott beadványában elismerte a bűncselekmény elkövetését, ennek okaként a gyermekkorban hozzátartozójától elszenvedett zaklatást jelölte meg, amely a későbbi felnőtt szexualitása és személyisége alakulását befolyásolta. Védőjével együtt indítványozták, hogy az ítélőtábla a fellebbezési eljárásban hallgassa ki a bűncselekmény elkövetését immár beismerő vádlottat, szerezzen be új elmeorvosi szakvéleményt, ugyanis a vádlott kikérdezésekor a szakértőknek gyermekkori traumájáról szégyenérzete miatt nem beszélt.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádhatóság képviselője tárgyalás tartását, ennek keretében a vádlott kihallgatását indítványozta. A bizonyítási indítvány elutasítását követően az írásbeli indítvány tartalmával egyező indítványt terjesztett elő. Kiemelte, hogy a vádlott 7-10 éves gyermeke sérelmére többször megismételte a bűncselekmény elkövetését, ezért az enyhítő körülmények köréből mellőzni kell, hogy a cselekmények „a súlyosság szerinti skálán az alsóbb fokokon helyezkednek el” ítéleti megállapítást. A vádlott javára enyhítő körülményként értékelendő beismerése mellett is, a bűncselekmény tárgyi súlyához igazodó, súlyosabb büntetés kiszabását indítványozta.

A vádlott védője a fellebbezési eljárásban tartott nyilvános ülésen a bizonyítási indítvány elutasítása után perbeszédében a felmentésért bejelentett fellebbezését nem tartotta fenn. Indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a vádlott javára enyhítő körülményként annak figyelembe vételét, hogy a másodfokú eljárásban, írásban a vádlott beismerő vallomást tett, a bűncselekmény elkövetéséhez vezető okokat, a vádlott pszichés zavarát, a büntetőeljárás elhúzódását. A sértett vádlotthoz írt, a vádlott által csatolt levelek alátámasztják, hogy kettejük kapcsolata nem szakadt meg a bűncselekmények elkövetése óta, a sértett ragaszkodik az édesapjához.

A vádlott perbeli felszólalásában megbánásának adott hangot, a büntetése enyhítését vagy az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A vádlott büntetésének súlyosítását célzó ügyészi fellebbezés és főügyészségi indítvány, valamint a vádlott enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az ítélet tábla a bejelentett kétirányú fellebbezések alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét a Be.348.§.(1) bekezdés szerint. Ennek során nem tartotta szükségesnek tárgyalás keretében részbizonyítás elrendelését a vádlott vallomásának megismerése érdekében, valamint új elmeorvosi szakértői vélemény beszerzését.

A megyei bíróság az eljárási szabályok betartásával lefolytatott megismételt eljárásban ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A vádlott írásban becsatolt vallomása új körülményt nem vetett fel azon kívül, hogy a korábbi vallomásaihoz képest a bűncselekmény elkövetését nem tagadta. A vádlott vallomásától és a szakértői vizsgálat megismétlésétől az értékelt bizonyítékok mellett nem várható olyan új adat, ami az elsőfokú ítéletben megállapított tényektől eltérő tényállást eredményezne. Az első fokú bíróság által elfogadott bizonyítékok zárt egészet alkotnak, lényeges kérdésben tisztázatlan körülmény nem maradt, így nincs törvényes lehetőség bizonyítás felvételére.

Az elsőfokú bíróság az igazságügyi elmeorvosi és pszichológiai szakvélemény adatait, a tanúk vallomásait, a gyerekkorú sértett vallomását és az okirati bizonyítékokat vette figyelembe a tényállás megállapításánál. A gyerekkorú sértett nyomozási bíró előtt tett vallomását irányadónak fogadta el, amelyet a közvetett bizonyítékok is alátámasztottak.

Az igazságügyi elmeorvos és pszichológus szakértői vélemény ismételt beszerzésére vonatkozó védői indítványt pedig az ítélet tábla mint szükségtelen bizonyítást azért utasította el, mert a vádlott konkrét gyerekkori traumájának ismerete nélkül is a pszichológus szakértő a psychoszexuális fejlődés zavarát feltárta, az elme és pszichológus szakértők szakvéleményének helytállóságát a vádlott és védője nem vitatták. A szakértői vélemények egyébként is aggálytalanok, nem szorulnak kiegészítésre.

A megyei bíróság a Be. 351.§ /2/ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól mentes, hiánytalan tényállást állapított meg, amelyben a szükséges részletességgel rögzítette a történeti tényállást, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve indokolási kötelezettségét teljesítette. Az ítélet tábla olyan eljárási, vagy megalapozatlansági hibát, ami az ítélet érdemi felülvizsgálatát akadályozta, nem állapított meg. A megalapozott tényállás ezért a Be. 351. § /1/ bekezdése alapján a felülbírálat során is irányadó volt.

A megyei bíróság a tényállásból okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és Btk. 2.§-ának alkalmazásával az elkövetett bűncselekmények jogi minősítése az ítélet kihirdetésekor hatályos Btk. rendelkezéseit figyelembe véve törvényes. Az elsőfokú bíróság helyesen választotta ketté a két elkövetési időszakot, mert a bűncselekmények időben is elkülönültek a bontóper előtti és utáni elkövetésekre.

A büntetés kiszabása körében a megyei bíróság a büntetést enyhítő és súlyosító körülmények hiánytalanul vette számba és értékelte. A Be. 361. § /2/ bekezdés b) pontja alapján az ítélet tábla a büntetés kiszabási körülmények körében a vádlott írásbeli nyilatkozatát, mint okirati bizonyítékot vette figyelembe annak a vádlott javára értékelt enyhítő körülménynek az alátámasztására, hogy elismerte a bűncselekmény elkövetését és perbeli felszólalásában megbánást tanúsított. Nem osztotta az ítélet tábla a fellebbezésnek azt az álláspontját, hogy a bűncselekmény kivitelezésének konkrét módja az adott minősítésen belül a jelentős tárgyi súlyú bűncselekmény mellett enyhítő körülményként nem vehető figyelembe a vádlott javára. A vádlott a nevelése és felügyelete alatt álló, koránál fogva kiszolgáltatott sértettet durván nem bántotta, közeledésével a sértett tiltakozásakor felhagyott, a cselekményt ilyenkor abbahagyta. A bűncselekmény tárgyi súlya, erkölcsi megítélése és társadalmi veszélyessége a halmazati szabályok szerint felemelt büntetési tételkeretben a törvényalkotó által értékelést nyert, amelyből kiindulva, a megyei bíróság a bűnösségi körülményekkel, a vádlott bűnösségének fokával arányos büntetést szabott ki. A fő és mellékbüntetés, valamint az intézkedés törvényes, alkalmas a büntetési célok elérésére, azt az ítélet tábla nem találta eltúlzottan enyhének. A bűncselekmény elkövetése óta eltelt időmúlásra, valamint arra figyelemmel, hogy a vádlott belátta a bűncselekmény elkövetésének erkölcsi következményét, megbánást tanúsított, gyermekei ragaszkodnak hozzá, további súlyosító körülmények pedig az elsőfokú bíróság által megállapítottakhoz képest nem merültek fel, az ítélet tábla a törvényes büntetés vádlott terhére való megváltoztatására irányuló fellebbezésnek nem adott helyt. A törvényi minimum alsó határa közelében kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését megalapozó jogi indok hiányában a fő és mellékbüntetés enyhítését célzó fellebbezés sem volt eredményes. A megyei bíróság ítéletének valamennyi rendelkezése törvényes, mindezek miatt a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján, helyes indokainál fogva az ítélet tábla helybenhagyta az első fokú bíróság ítéletét.

A Btk. 99.§ /1/ bekezdése szerint az előzetes fogvatartásban eltöltött időt az első fokú ítélet kihirdetésétől a jelen ítélet kihirdetésének napjáig továbbfolyóan beszámította.

G y ő r, 2008. évi március hó 4. napján

. Kovács Tamás sk.. Miklós Mária sk.	Dr. Takácsné
a tanács elnöke	dr. Helyes Klára sk.
	a tanács tagja

ZÁRADÉK:

A Veszprém Megyei Bíróság 2007. november hó 15. napján kihirdetett B.944/2006/9. számú ítélete 2008. március 4. napján a jelen végzéssel jogerőre emelkedett és végrehajtható.

ő r, 2008. évi március hó 4. napján.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: